

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/186/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914202613
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2014:6914202613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci navrhovateľa : Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou Korytár s. r. o. so sídlom Sladovnícka 13, Trnava, IČO 47 243 279 proti odporkyni: Y. X., A.. XX.XX.XXXX, W. I. XXX za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A o zaplatenie 1 374,86 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 56,72 eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 12.03.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Odporkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne 174,87 eur trov konania na trovách právneho zastúpenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a to právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 05.03.2014 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 1 374,86 eur s prísl. na tom skutkovom základe, že dňa 06.09.2010 uzavrel s odporkyňou Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX. Touto zmluvou sa navrhovateľ zaviazal odporkyni poskytnúť dohodnutý úver vo výške 1300,- eur za účelom kúpy veci alebo úhradu ceny za službu. Poskytnutý úver sa odporkyňa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach určených v zmluve. Odporkyňa nedodržala platobnú disciplínu a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátila. Dňa 28.01.2013 preto vyzval odporkyňu k úhrade dlžnej sumy vo výške 1312,77 eur, ktorú do dnešného dňa neuhradila. V reakcii na výzvu tunajšieho súdu navrhovateľ vo svojej odpovedi (došla súdu dňa 06.10.2014) doplnil svoj pôvodný návrh o presnú špecifikáciu jednotlivých položiek žalovanej sumy (čo do dôvodu aj výšky).

Do konania (v časti zaplatenia sumy 1 321,86 eur) dňa 21.08.2014 vstúpil na strane odporkyne v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. vedľajší účastník: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5 , Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A.

K vstupu vedľajšieho účastníka do konania len v časti uplatneného nároku a to ohľadne zaplatenia sumy 1 321,86 eur, ktorú si podľa vyjadrenia vedľajšieho účastníka navrhovateľ uplatňuje bez právneho titulu, súd konštatuje, že ust. § 93 ods. 2 O.s.p. nebráni tomu, aby vedľajší účastník - právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu mohol vstúpiť do konania aj čo len do časti návrhom uplatneného nároku, o ktorom si myslí, že je v rozpore s právom na ochranu spotrebiteľa. Preto potom súd akceptoval takýto vstup vedľajšieho účastníka do konania. Nie je totiž možné od vedľajšieho účastníka spravodlivo žiadať, aby vystupoval na podporu odporkyne v konaní proti navrhovateľom uplatneného nároku, ktorý je opodstatnený a nie je v rozpore s právom na ochranu spotrebiteľa.

Súd výzvou zo dňa 14.07.2014, č.k. 13C/186/2014-32 doručil odporkyni návrh spolu s prílohami na vyjadrenie. Odporkyňa návrh spolu s prílohami prevzala dňa 15.07.2014 avšak v určenej 12-dňovej lehote, sa k doručenému návrhu navrhovateľa nevyjadrila. Vedľajší účastník výzvu spolu s doručovaným návrhom a prílohami prevzal dňa 09.09.2014 a k návrhu sa vyjadril podaním zo dňa 18.09.2014, v ktorom uviedol, že predmetná zmluva vykazuje nedostatky v tom smere, že v nej absentuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výška RPMN je uvedená neurčito. V dôsledku absencie podstatných náležitostí zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 2 Zák.č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súčasne konštatoval, že odporkyňa uhradila navrhovateľovi sumu v celkovej výške 1 247,- eur, pričom reálne čerpala 1 300,- eur a preto žiadal, aby súd návrh navrhovateľa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti v časti o zaplatenie sumy 1 321,86 eur zamietol (1 300 eur mínus 1 247,- eur rovná sa 53,- eur, 1 374,86 eur mínus 53,- eur rovná sa 1 321,86 eur).

Na pojednávanie dňa 07.10.2014 sa ustanovil právny zástupca navrhovateľa a tiež sa ustanovila aj odporkyňa. Neustanovil sa zástupca vedľajšieho účastníka, ktorý sa mailovým podaním zo dňa 06.10.2014 ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie okrem výsluchu zástupcu navrhovateľa a odporkyne oboznámením sa s návrhom a jeho doplnením zo dňa 02.10.2014, s úverovou zmluvou zo dňa 06.09.2010, s úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len ÚZP), so splátkovým kalendárom, s výzvou na splatenie celého úveru zo dňa 28.01.2013 spolu s výpisom z poštového podacieho hárku, s vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 18.09.2014 a so záverom znaleckého posudku č. 135/2009.

Zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že trvá na podanom návrhu a námietky vedľajšieho účastníka ohľadom absencie konečnej splatnosti a RPMN nepovažuje za dôvodné. Ohľadom absencie konečnej splatnosti úveru argumentoval tým, že zákon ani dôvodová správa k zákonu o spotrebiteľských úveroch, príp. judikatúra Najvyššieho súdu SR nespomína povinnosť uvádzania konkrétneho dátumu konečnej splatnosti. K námietke

neurčitého vyjadrenia RPMN (RPMN je uvedené percentuálnym rozpätím od 44,4% do 46,9 %) predložil súdu znalecký posudok, ktorý si dal vypracovať Home Credit, a.s. so sídlom v ČR za tým účelom, aby preukázal súlad takto uvedenej výšky RPMN so zákonom. Na základe uvedeného preto navrhovateľ trvá na tom, že predmetná zmluva spĺňa všetky zákonné náležitosti v rozhodnom čase a preto žiada návrhu v celom rozsahu vyhovieť.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že s návrhom nesúhlasí. Predmetný úver si riadne plnila. Neskôr však bola hospitalizovaná, vznikli jej ďalšie náklady s bývaním a jej zdravotným stavom a súčasne jej boli vykonávané zrážky z dôchodku, preto úver už ďalej nevedela platiť. Priklonila sa k vyjadreniu vedľajšieho účastníka zo dňa 18.09.2014 a súčasne prejavila ochotu uhradiť sumu 53,- eur z titulu poskytnutého úveru. Odporkyňa sa vyjadrila aj k spôsobu uzavretia zmluvy. A uviedla, že uzavretie zmluvy prebehlo tak, že zatelefonovala na telefónne číslo uvedené na letáku, pričom si nepamätá už akú sumu žiadala, ale so sumou navrhnutou navrhovateľom súhlasila. Potom jej poslali domov zmluvu a následne šeky, pričom jej nepovedali, že bude platiť aj úroky.

K uvedenému tvrdeniu odporkyne sa vyjadril zástupca navrhovateľa, ktorý s vyjadrením odporkyne ohľadne spôsobu uzavretia zmluvy nesúhlasil. Uviedol, že zo zmluvy je zrejmé, že nebola uzavretá ako telefónna pôžička. Tvrdil, že bola uzavretá na obchodnom mieste navrhovateľa, o čom svedčí aj skutočnosť, že na zmluve je len jeden dátum. Takisto tvrdenia o neposkytnutí žiadneho údaju okrem sumy pôžičky označil za nezmysel. Odporkyňa na argumenty navrhovateľa reagoval konštatovaním, že si presne na okolnosti uzavretia zmluvy už nepamätá.

Podľa ust. § 497 Obch. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté prážné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Obč. zák., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 1 ods. 2 Zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a/, b/ a d/ Zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie:

Spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ a j/ Zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/, b/ Zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

- ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1,
- je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Na základe predložených dôkazov súd skutkovo a právne posúdil vec takto:

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že dňa 06.09.2010 uzavreli úverovú zmluvu č. 4009019806, na základe ktorej navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporkyni ako dlžníčke úver vo výške 1 300,- €, tak ako je uvedené v bode 37 úverovej zmluvy a odporkyňa sa zaviazala tento úver uhradiť v 60-tich mesačných splátkach po 49,72 € tak ako je to uvedené v bode 39 úverovej zmluvy. Odporkyňa zmluvne dohodnuté splátky úveru prestala splácať, následkom čoho navrhovateľ v súlade so zmluvnými podmienkami pristúpil k zosplatneniu celého zostatku čerpaného úveru a to listom zo dňa 28.01.2013, ktorým oznámil odporkyni, že si uplatňuje voči nej svoje právo na splatenie celého zostatku čerpaného úveru a súčasne ju vyzval k jeho úhrade v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Vzhľadom na to, že navrhovateľ nepreukázal deň doručenia predmetného oznámenia, súd pri splatnosti celkovej sumy vychádzal z poštového podacieho hárku. Z tohto je zrejmé, že predmetná písomnosť bola odporkyni zasielaná ako doporučená zásielka dňa 31. 01. 2013. Keďže sa jednalo o vnútroštátnu prepravu doporučenej zásielky súd vychádzal z toho, že predmetná písomnosť bola odporkyni doručená v 3. deň od jej odoslania, t. j. 03. 02. 2013. Dňom doručenia 03. 02. 2013 začala preto odporkyni plynúť 15. dňová lehota na splnenie povinnosti. Posledný deň lehoty pripadol na nedeľu 18.02.2013, čím sa v zmysle ust. § 122 ods. 3 Obč. zák. posunul posledný deň lehoty na najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. 20.02.2013. Po prihliadnutí na tieto skutočnosti súd ustálil ako prvý deň omeškania 21. 02. 2013. Súd pre úplnosť konštatuje, že skutočnosť, od ktorej navrhovateľ začal počítat plynutie 15-dňovej lehoty, t. j. odo dňa spísania listu, nemá oporu v platnom práve, nakoľko tento fakt otvára priestor na uplynutie lehoty bez toho, že by sa o nej mohol odporca dozvedieť, čím by sa podstatným spôsobom sťažilo jeho postavenie (aj vzhľadom na vznik príslušných sankcií viazaných na toto porušenie) a tým aj zmaril účel výzvy, t. j. poskytnutie dodatočnej lehoty na už konkrétne vyčíslené plnenie.

Súd ako prvé musel posúdiť, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu na ktorú platná slovenská aj európska legislatíva kladie v časti ochrany "slabšej strany -spotrebiteľa" zvýšené nároky. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že navrhovateľ v právnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou vystupuje voči odporkyni ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania - poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu je odporkyňa ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného preto súd predmetný právny vzťah charakterizuje, ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. d/ Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Z tohto dôvodu preto súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy, ako sú uvedené v § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. (v znení platnom k 06.09.2010, t.j. k dátumu uzavretia zmluvy). Je nespochybniteľné, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona). V úverovej zmluve je konečná splatnosť uvedená v bode 49 úverovej zmluvy a je označená ako lehota splatnosti, pri ktorej je uvedený počet mesiacov 60 po poskytnutí úveru. Súd pri výklade predmetnej náležitosti si pomohol tzv. legálnym výkladom v podobe dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu. Zákonodarca v nej jasne uvádza, že zmyslom určenia konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na podporu tohto výkladu je aj záver uvedený v rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/151/2012 v znení: "Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaju, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať." Súd je toho názoru, že spôsob určenia konečnej splatnosti, tak ako ju určil navrhovateľ nie je v súlade s dôvodovou správou a s vyššie citovanými závermi krajského súdu, s ktorými sa stotožnil aj prvostupňový súd a preto považoval predmetný úver s odkazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a/ Zák. č. 129/2010 Z.z.) za bezúročný a bez poplatkov. Súd na záver dodáva, že navrhovateľ bol tým subjektom, ktorý určoval spôsob a podmienky poskytnutia úveru. Bolo výlučne v jeho kompetencii, aby všetky podstatné údaje premietol do presne určeného údaju o konečnej splatnosti tak, že spotrebiteľ pri podpise zmluvy by mal k dispozícii konkrétnu informáciu o dĺžke splácania,

napriek tomu pristúpil len k neurčitému (slovne vágnemu) uvedeniu o lehote splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.

Predtým ako súd rozhodne o nároku navrhovateľa považuje za potrebné poukázať na niektoré časti zmluvy, od ktorých sa odvíja dlžná suma. Jedným zo základných termínov je výška úveru. Výškou úveru sa rozumie suma, ktorá bola odporkyni poskytnutá v zmysle Hlavy 4 § 1 ÚZP. V danom prípade sa jednalo o sumu 1 300,- eur. Ďalším podstatným pojmom je konečná výška úveru. Tou je suma, ktorú mala odporkyňa uhradiť v jednotlivých splátkach pri ich stanovenom počte. V danom prípade sa jedná o sumu 2 983,20 eur (60 x 49,72 eur). Posledným termínom je mesačná splátka, v ktorej je s odkazom na Hlavu 5 § 1 ÚZP zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úrok, poplatok za vedenie úverového účtu,

príp. úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátok. Z uvedeného sa dá jednoznačne ustáliť, že istinou úveru bola v danom prípade suma 1 300,- eur.

K dojednaniu výšky ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve v podobe intervalu ((RPMN od 44,4 % do 46,9 %) súd uvádza, že takéto dojednanie RPMN znemožňuje spotrebiteľovi, aby si za daných okolností mohol zo zmluvy zistiť, ktorá hodnota v rámci intervalu je aktuálna. Stav neistoty spotrebiteľa ohľadom takéhto určenia výšky RPMN zostáva zachovaný a nevylučuje sa možnosť zavádzania spotrebiteľa. Pre navrhovateľa sa tak vytvára priestor, aby si vybral takú hodnotu z určeného intervalu, vrátane maximálnej, ktorá je pre neho výhodná, pričom výber tejto hodnoty bude pre spotrebiteľa nepreskúmateľný, nakoľko spotrebiteľ nebude vedieť objektívne zistiť, ktorú hodnotu RPMN navrhovateľ nakoniec použije. Súd poukazuje na fakt, že navrhovateľ mal možnosť priamo v úverovej zmluve uviesť určité časové obdobia a im prislúchajúcu výšku RPMN, aby tak spotrebiteľ vedel, že keď mu bol úver poskytnutý v určitý konkrétny deň, aká hodnota RPMN tomu zodpovedá. Pre úplnosť súd uvádza, že ani znalecký posudok č. 135/2009, ktorým navrhovateľ argumentuje pri určení výšky RPMN nerieši konkrétne právne dôsledky dojednania výšky RPMN v podobe intervalu z hľadiska právnej istoty pre spotrebiteľa v súvislosti s právnou úpravou obsiahnutou v § 9 ods. 2 písm. j/ Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy.

Pokiaľ úverová zmluva neobsahuje konkrétny údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov a konečnú splatnosť považuje sa úver podľa § 11 ods. 1. písm. a/ a b/ Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy za bezúročný a bezpoplatkový.

S odkazom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 1 374,86 eur nie je v časti žalovanej sumy - 1 321,86 eur (1 374,86 eur mínus 53,- eur) dôvodný. Súd pri výške nesplateného zostatku vychádzal z predloženého splátkového kalendára a od celkovej sumy poskytnutej navrhovateľom vo výške 1 300,- eur odpočítal všetky úhrady, ktoré vykonala odporkyňa v prospech účtu navrhovateľa (stípec označený v splátkovom kalendári ako úhrada klienta) vo výške 1 247,- eur v dôsledku čoho potom považoval návrh za dôvodný len v časti sumy 53,- eur (1 300,- eur mínus 1 247,- eur). K dlžnej sume súd pripočítal aj neuhradené poistné vo výške 3,72 eur, na úhradu ktorého sa zaviazala odporkyňa tým, že uzavrela, v bode 53 úverovej zmluvy - dobrovoľné poistenie výdavkov balíček ŠTANDARD, poistenie s výškou poistného 0,93 eur mesačne, čo spolu predstavuje priznanú sumu 56,72 eur (53,- eur + 3,72 eur) a v prevyšujúcej časti návrh ako neodôvodnený zamietol.

Čo sa týka uplatneného príslušenstva predstavujúceho kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 107,27 eur vypočítaný podľa predloženého splátkového kalendára za obdobie od 12.03.2013 do 12.02.2014, jeho dopočet ku dňu podania návrhu za obdobie od 13.02.2014 do 28.02.2014 vo výške 4,54 eur a úrok z omeškania uplatnený v percentuálnej výške 0,024 % denne zo žalovanej sumy 1 262,15 eur od 01.03.2014 do zaplatenia súd uvádza, že vychádzajúc z konštrukcie počiatku omeškania uvedenej vyššie mal za to, že s priznanou sumou, ktorá bola zahrnutá do celkom vyčíslenej výšky dlhu

vo výzve navrhovateľa zo dňa 28.01.2013 sa odporkyňa dostala do omeškania dňom 21.02.2013. K tomuto dňu bola sadzba

ECB vo výške 0,75 %, ktorá po zvýšení o 8 percentuálnych bodov (ide o záväzkový vzťah ktorý vznikol pred 01.02.2013, preto sa výška úrokov z omeškania riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013) predstavuje úrok z omeškania vo výške 8,75 % p.a.. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne, čo ročne predstavuje 8,76 % (čiže úrok vyšší ako by správne patril k prvému dňu omeškania určenému súdom), preto potom súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania v zákonnej výške tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, t.j. vo výške 8,75 % ročne avšak iba zo sumy priznanej súdom vo výške 56,72,- eur a to odo dňa 12.03.2013, t.j. od neskoršieho dňa, t.j. dňa, od ktorého si navrhovateľ uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania (viď splátkový kalendár), keďže podľa názoru súdu počiatok omeškania odporcu nastal už skôr a to dňa 21.02.2013 a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania návrh ako neodôvodnený zamietol.

O trovách konania odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p., pretože odporkyňa mala v konaní úspech len čiastočný. Z uplatneného nároku 1 374,86 eur bolo navrhovateľovi rozhodnutím priznaných 56,72 eur. Úspech navrhovateľa predstavuje 4,12 % a neúspech predstavuje 95,88 %, z čoho plynie, že v konaní bola v prevažnej miere úspešnejším účastníkom odporkyňa, jej úspech predstavuje 95,88 % a neúspech predstavuje 4,12 %, teda má nárok na náhradu trov konania a to vo výške čistého úspechu, ktorý predstavuje 91,76 % (95,88 % - 4,12 %).

Zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu podal návrh na náhradu trov konania a tieto trovy vyčíslil za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie vyjadrenia zo dňa 18.09.2014) + 2 x 8,04 eur režijný paušál + 20 % DPH.. Pri výpočte odmeny za jeden úkon vychádzal z časti žalovanej sumy vo výške 1 321,86 eur, iba v ktorej časti vstúpil do konania a takto určil odmenu za jeden úkon právnej služby vo výške 61,41 eur, pričom spolu si uplatnil trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 166,68 eur.

Pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka súd vychádzal z toho, že v konaní vystupuje na podporu odporkyne, ktorá mala v konaní len čiastočný úspech a to v percentuálnom vyjadrení vo výške 91,76 % a v tomto rozsahu musí ohľadne trov konania kopírovať tento čiastočný úspech odporkyne v konaní aj vedľajší účastník, aj hoci vstúpil do konania len v časti žalovaného nároku, pretože nemôže mať nárok na vyšší rozsah trov ako účastník, na strane ktorého vstúpil do konania. Vzhľadom na uvedené preto súd považoval za spravodlivé priznať vedľajšiemu účastníkovi odmenu z celej žalovanej sumy pri zohľadnení čistého úspechu odporkyne.

Súd podľa ust. § ust. 13a písm. a/ a c/ Vyhl.č. 655/2004 Z.z. priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu uplatnených trov konania nasledovne:

- za úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia odmena vo výške 71,37 eur + 8,04 eur režijný paušál, za úkon právnej služby podanie písomného vyjadrenia vo veci. zo dňa 18.09.2014 (hoci zástupca vedľajšieho účastníka pri vyčíslení trov uviedol pri dátume 18.09.2014 omylom účasť na meritornom pojednávaní anmiesto podanie písomného vyjadrenie na súd) odmena vo výške 71,37 eur + 8,04 eur režijný paušál + 20 % DPH, spolu trovy konania vedľajšieho účastníka predstavujú sumu 190,58 eur z ktorej sumy súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v

- pomere jeho čistého úspechu v konaní, t.j. vo výške 91,76 %, čo predstavuje sumu 174,87 eur.

Vzhľadom na to, že si odporkyňa trovy v konaní neuplatnila a ani zo spisového materiálu jej žiadne trovy nevyplývajú, súd jej trovy konania nepriznal.

Navrhovateľ je povinný prisúdenú náhradu trov konania zaplatiť v zmysle ust. § 160 ods. 1 O.s.p. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. ju zaplatí právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka.

S odkazom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 1 374,86 eur nie je v časti žalovanej sumy - 1 321,86 eur (1 374,86 eur mínus 53,- eur) dôvodný. Súd pri výške nesplateného zostatku vychádzal z predloženého splátkového kalendára a od celkovej sumy poskytnutej navrhovateľom vo výške 1 300,- eur odpočítal všetky úhrady, ktoré vykonala odporkyňa v prospech účtu navrhovateľa (stípec označený v splátkovom kalendári ako úhrada klienta) vo výške 1 247,- eur v dôsledku čoho potom považoval návrh za dôvodný len v časti sumy 53,- eur (1 300,- eur mínus 1 247,- eur). K dlžnej sume súd pripočítal aj neuhradené poistné vo výške 3,72 eur, na úhradu ktorého sa zaviazala odporkyňa tým, že uzavrela, v bode 53 úverovej zmluvy - dobrovoľné poistenie výdavkov balíček ŠTANDARD, poistenie s výškou poistného 0,93 eur mesačne, čo spolu predstavuje priznanú sumu 56,72 eur (53,- eur + 3,72 eur) a v prevyšujúcej časti návrh ako neodôvodnený zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia jeho písomného vyhotovenia na tunajšom súde, písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporkyňa nespĺní v stanovenej lehote uloženú povinnosť, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.